

A ROMÁN MUNKÁSPÁRT-ARADMÉGYESI BIZOTTSÁGNAK, A MEGYEI ÉS VÁROSI IDEGLENESBIZOTTSÁGAINAK

A Demokratikus Német Köztársaság külügyminisztériumának nyilatkozata az összes kormányoknak a diplomáciai viszony felvételét javasolja

Fokozzuk a munkalendületet, hogy idő előtt teljesítsük az Állami Tervet!

„A Román Népköztársaság első Állami Tervének politikai, gazdasági célkitűzései, amelyeket az 1949. év folyamán végre kell hajtani, a következők:

Országunk munkássztyálya által az utolsó időszakban elért gazdasági eredmények megerősítése és a Román Népköztársaságban a szocializmus építéséhez szükséges feltételek megteremtése...

Igy határozza meg Állami Tervünk célkitűzéseit a tervvel foglalkozó törvény. Országunk munkássztyálya a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 32-ik évfordulójának tiszteletére szervezett szocialista versenyek keretében küzd Tervünk megvalósításáért.

Az Állami Terv teljesítésére irányuló tevékenység társadalmi megmozdulása osztályharcra változott Népköztársaságunkban. Valóban osztályharc a Tervért folytatott küzdelem, mert az Állami Terv szilárd betonlapja épülő szocialista társadalmunk rendszerének és minél előbb teljesítjük a Tervet, annál hamarabb építhetjük fel országunkban a szocialista rendszert, amelyben megszűnik az embernek ember által való kizsákmányolása.

„A termelési terv az emberek millióinak eleven és gyakorlati aktivitása — mondja Sztálin elvtárs. Termelési tervünk reális jellege — a dolgozók milliói, akik új életet teremtenek. Programunk reálisága: az élő emberek, mi és ti; munkákarásunk, elkövettségünk, hogy új módon dolgozzunk, elkövettség, hogy teljesítsük a Tervet.”

A szovjet nép lángszűt vezetőjének és tanítójának szavai a valóság talárlójától fakadnak és magukba foglalják Állami Tervünk lényegét is. Minden munkás érzi azt, hogy egy értékes csavar abban a nagyszerű társadalmi gépzetben, amely Állami Tervünket hivatalos megvalósítani. A Párt által vezetett munkássztyál és az egész dolgozó nép fejlődő öntudata és alkalmatlansága mindennél döntőbb bizonyítéka annak, hogy a Terv valóságos válik.

Országunkban számos gyár és üzem dolgozó, nemcsak megvalósítják, hanem túl is haladják a Tervben meghatározott előirányzatokat.

Erre bőven találunk példát városunkban is. A November 7 tiszteletére vállalt hazafias kötelezettségek sorában, több aradi gyár és üzem dolgozó vállalkoztak arra, hogy idő előtt teljesítsék a Tervet. Így a CAM dohányfeldolgozó dolgozói November 1-ig befejezik évi előirányzatukat és ezután speciális dohánytermékek előállításához kezdenek hozzá. Az aradi Oxigén-gyár munkásai, akik október 25-ig évi tervük 98,36 százalékát teljesítették, a Nemzetközi Békénapi előestéjén színtér kötelezettséget vállaltak, hogy November 7-ig befejezzék az Állami Tervet. Hasonló kötelezettségeket vállaltak még az IPEIL fűrészgyár, a „Libertatea” cipőgyár és

a Pálos—Baracka kőbánya munkásai, a Grivița—Locomotive versenykihívásával kapcsolatos válaszukban. Ezenkívül számos helyen haladtak előre a Terv teljesítésével és ez a tény arra enged következtetni, hogy azoknak az üzemeknek száma, amelyek idő előtt teljesítik az Állami Tervet, mindinkább szaporodik. A „November 7” élelmiszeripari gyár szeszüzeme, a közelmúltban befejezte Állami Tervünk havi előirányzatát és október 26-ig a gabonából készített szesztermék-mennyiséget 8,2, a malátából

készített szesz mennyiséget pedig 19,4 százalékkal fokozta. Az élesztő-üzem ugyanaddig az időpontig 19,6 százalékkal haladta túl az előirányzott termelési mennyiséget. Természetes, hogy mindezek az eredmények nem valószínűsíthetőek volna meg a hatalmas Szovjetunió politikai és gazdasági támogatása nélkül. Állami Tervünk is a Szovjetunió támogatásával és a győzelmes sztálini ötéves tervek gazdag tapasztalatainak talaján épült fel.

A Szovjetunióból országunkba érkező hatalmas nyersanyag szállítma-

nyok pedig zökkenésmentes gyártási folyamatot biztosítottak különböző iparágainknak.

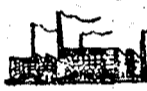
Az eredmények mellett tapasztalhatunk hiányosságokat is. Például számos üzemben a technikai vezetés nem igyekezett felosztani az Állami Tervből származó feladatokat, az üzemosztályokra, a munkacsoportokra és külön-külön minden munkásra. Ennek a hátránya az, hogy a munkások nem tudják kellőképpen ellenőrizni teljesítményüket az Állami Terv vonatkozásában.

A CFR főműhelyben például az Állami Terv feladatainak munkacsoportokra és munkásokra való felosztását csak Állami Tervünk harmadik évne

(Folytatása a 8-ik oldalon)

A November 7 tiszteletére vállalt kötelezettségek nyomában

Csökkentették az önköltségi árat több munkafolyamatnál a „Vörös Lobogó”-gyár dolgozói

Az önköltségi ár csökkentése gyáraink rentabilitásának növeléséhez és ezen keresztül a termelőhelyek gazdasági vérkeringését képező forgóteke körmozgásának meggyorsításához járul hozzá. Vasile Luca elvtárs a szocialista vállalatok feladataival kapcsolatos beszéde rámutatott arra, hogy a termelési munkafolyamat

megjavításával, új, fejlett munkamódszerek bevezetésével, a termelés akadozásának felszámolásával és a holtidő csökkentésével, elérjük a termelés és a munka termelékenységének szakadatlan emelkedését, ez hozzájárul majd az önköltségi árak leszállításához.

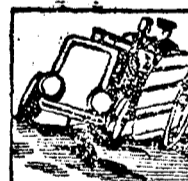
Az önköltségi ár csökkentéséért folytatott küzdelem mind szélesebb méretekben fejlődik üzeminkben.

Legutóbb a „Vörös Lobogó” gyárban több elvtárs sikerrel szállította le az általuk előállított alkatrészek gyártási idejét. Ez természetesen hozzájárul az alkatrészek önköltségi árának leszállításához.

A lakatos I üzemszűzhez tartozó „Westing”-osztály összes dolgozóinak kollektív elhatározás-

(Folytatás a 2-ik oldalon)

Szentmárton község határában, a társult dolgozóparasztek földjein dübörögnek a gépállomás traktorai

A Román Munkáspárt Központi Vezetőségének március 3—5-én hozott Határozata megjelölte a dolgozóparasztság előtt azt az utat, amelyen haladniuk kell.

A dolgozóparasztság megértette a megjelölt utat és ma már számos községben a szegény- és középparasztek társultak, hogy földjüket a gépállomások traktorával műveljék

meg. Megszüntették a mesgyéket, a melyek elválasztották kis földjeiket és csak a határt megjelölő cölöpöket hagyták meg. Az ilyen csoportosított földök megmunkálásában igénybe veszik az állami gépközpontok traktorainak munkáit.

A dolgozóparasztság tömegi lázák és meggyőződtek arról, hogy a mesgyék megszüntetése eltávolítja a gazt és a mezőgazdaságra káros gyomokat, amelyek eddig kitenyésztek azál-

tal, hogy a földek széleit sohasem szántották és trágyázták rendszeresen.

Ezek a társulások olcsóbbá teszik a szántást, megkönnyítik a mezőgazdasági munkálatok elvégzését tehát hozzájárulnak a termés mennyiségi és minőségi emelkedéséhez.

A kürtösi járás Szentmárton-község 28 dolgozóparaszta elhatározta, hogy egyesítik földjeiket, elűntetik a mesgyéket. A 28 dolgozóparaszt személyenként három-négy hektár földdel rendelkezik és most egyesítve egy tagban 119 hektár, amelyet a szentannai gépközpont traktorai dolgoznak meg.

A községbe érkezve az egyik társult taggal találkozunk, aki ki-vezet a munkálatok színhelyére. A határba érkezve, vezetőnk büszkén mondja:

— Ez a terület, majdnem a még a szem ellát, mind a társulás. Még a másik dűlőben is van egy rész, ami ide tartozik.

Mindenütt fekete barázdák jelzik, hogy a társulat földje, mert még ott dübörögnek a barázdák között a szentannai gépállomás traktorai.

(Folyt. a 2-ik oldalon)

Nagylakon is lelkesen jegyezték a „Scânteia Ház” alapra

A lelkes akció, amely a „Scânteia Ház” építéséhez szükséges alapot van hivatva megteremteni, Nagylakon is hatalmas visszhangra talált. Vasárnap este a Kulturházban nagyszabású műkedvelő előadással egybekötött konferenciát tartottak.

Az előadók román, magyar és szlovák nyelven ismertették a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének a „Scânteia Ház” felépítésére vonatkozó határozatának fontosságát. Ez a ház — mondták — a szociális kultúra világító fátyla lesz, amely a dolgozó kultú-

rális és politikai nivóját van hivatva emelni. Ez a ház minden dolgozó részére sok, olcsó és jól nyomtatott könyvet, folyóiratot és újságot biztosít. A felépítéséhez hozzájárulni erkölcsi kötelessége minden dolgozónak.

A kultúrelőadás beléptődjából befolyt összeget a „Scânteia Ház” alapra fordítottuk, de a hallgatóság az előjegyzési íveket is megtöltötte lelkesen megajánlott összegekkel.

Dr. RADOVICI
nagylaki levelező

Csökkentették az önköltségi árat több munkafolyamatnál a „Vörös Lobogó”-gyár dolgozói

(Folyt. az 1-ső oldalról)

sal kérték a „Matrosov”-félék 36 munkafolyamatához tartozó 60 munkapozíciónak előállítására meghatározott munkaidő általános középarányának 28 százalékos csökkentését. Ezáltal a „Westing”-osztály dolgozói 595,40 lejről 427,36 lejre, vagyis 39,40 százalékkal csökkentették a meghatározott operációknál a „Matrosov”-félék önköltségi árát.

A „Westing”-osztály dolgozóinak a munka észszerű és tervszerű szervezésén keresztül sikerült elérni ezt a nagyszerű eredményt. A „Vörös Lobogó” „Westing”-osztálya kezdte meg 1947-ben a „Matrosov”-félék gyártását. A kezdetben az előirányzott fékalkatrészmenyiség előállításához nem kevesebb, mint 45 munkásra volt szükség, mert a szokatlan munkafolyamat több időt és fokozottabb figyelmet igényelt. Egy évvel később, 1948-ban, lehetővé vált a munkaerő csökkentése és a fékalkatrészek készítésénél közreműködő dolgozók számát 30-ra szállították le. A feleslegessé vált munkaerőket más munkafolyamatba kapcsolták be. Ezévből ismét szűkebbre vonták a munkafolyamatban résztvevők számát.

Október 15-én tizenkettőre sikerült ismét csökkenteni a munkafolyamatban résztvevők számát. Ezáltal két eredményt értek el a dolgozók: egyrésztől más munkafolyamatok számára engedték át munkaerőfeleslegeiket, másrésztől

csökkentették az alkatrészek előállítási idejét, amennyiben mind kevesebb munkaerővel készült el a meghatározott fékmennyiség. Ezen keresztül csökkent az önköltségi ár is. Mindez természetesen a szakmai színvonal emelkedésének is betudható, de az eredmények elérésének körülményeihez nem csekély mértékben járult a munkafolyamat alapos szervezése és ennek következményeképpen a holtidő jelentős csökkentése, amelyre rendkívül nagy súlyt helyeznek a „Westing”-osztály dolgozói, akik Pártunk felvilágosító munkája következtében megértették a holtidő csökkentésének szükségességét.

Hasonló módszerekkel ért el 25 százalékos önköltségi árcsökkentést a lakatos I üzemszervező két dolgozója: Hajnal Antal és Abrudean Vasile elvtársak is, akik 522 lejről 419,52 lejre csökkentették a T.A.F.L.D. személykocsik plafonlámpáinak önköltségi árát.

Ugyanakkor kérték a plafonlámpák előállítására megállapított idő csökkentését annak érdekében, hogy minél többet termelhessenek.

— A munkaidőnk egy munkásra volt megállapítva — mondja Hajnal elvtárs, — viszont a munkafolyamatban mindig ketten vettünk részt, mert szükség volt egy segédmunkásra is. Mivel jobban értek a lámpák elkészítéséhez, igyekszem Abrudean elvtársamat is kiképezni a munkában és ez sikerült is. Most fel-

váltva készítjük a lámpákat és ezáltal sikerült kiküszöbölünk minden perc holtidőt. Ennek eredménye az, hogy 25 százalékkal csökkent az előállítási ár.

Abrudean elvtárs a következőben foglalta össze mondanivalóját:

— Nem volt idegen tőlem a lámpakészítés munkája, amikor Hajnal elvtárs mellé kerültem, mint segédmunkás. Magam is szakmunkás vagyok és könnyen elsajátítottam a munkamódszereket. Most közösen Hajnal elvtársal igyekszünk csökkenteni az előállítási időt, ami a jelek szerint eredménnyel jár.

Tirpek Adalbert elvtárs szintén kérte az általa készített alkatrészek előállítási idejének 20 százalékos csökkentését. Ezen keresztül Tirpek elvtárs 249,66 lejről 199,66 lejre szállította le az önköltségi árát. Ezenkívül Sevic Sava elvtárs, a lakatos kettő üzemszervező összeszerelésére előirányzott munkaidő 20 százalékos csökkentését. Így Sevic Sava elvtárs 1113 lejről 880 lejre, vagyis kb. 20 százalékkal csökkentette munkája önköltségi árát.

A „Vörös Lobogó” gyár dolgozóinak eredménye és öntudata példamutatás városunk többi munkásai számára, abban a küzdelemben, amely a „November 7” tiszteletére vállalt kötelezettségek megvalósításáért folyik.

KASA JANOS

Rádióműsor:

Péntek, október 28.

BUKAREST I. 6: Hírek. — 6.15: Zene és torna. — 6.30: Hanglemek. — 7: Magyar közvetítés.

7.30: A Scanteia vezércikke. — 7.40: Hanglemek. — 13.10: Ion Matalache és zenekara. — 13.30: Német közvetítés. — 14: A szovjet kultúrelvet szemléje. — 14.30: Hírek. — 14.45: Román ének és táncok. — 18: Gyermek órája. 18.30: Orosz nyelvlecke. — 19: Magyar közvetítés. — 19.30: Közvetítés az iskolás ifjaknak. — 20: Hírek. — 20.15: Csajkovszkij „Sadko” című operája hanglemekzen. — 22: Hírek. — 22.15: Sportjelentések. — 23.35: Könnyű zene.

BUKAREST II. 13: Szovjet dalok. — 13.25: Orosz szimfonikus művek. — 14: Változatos zene. — 14.45: Könnyű zene. — 20: Népi zene. — 20.30: Kettős zongorahangverseny. — 21: Munkásdalok. — 21.30: Kamarazene. — 21.47: Kamarások.

BUDAPEST I. 7.30: Hanglemek. — 8: Hírek. — 8.45: Magyar nóták. — 12.30: Kamarazene. — 13: Hírek. — 13.15: Katonazene. — 14: Operatrézetek. — 14.45: Magyar táncok. — 15.15: Kalandozás a zenetörténetben. — 16.30: A házi együttes. — 17.40: Marxista-leninista negyedóra. — 18.30: Hanglemek. — 19.15: Rádiójáték előadása a stúdióban. — 20.15: Rádiószeminárium. — 20.35: David Ojztrah heggedül. — 21: Hírek. 22: Vidám nóták. — 23.20: Orosz népdalok. — 24: Tánczene.

BUDAPEST II. 8.20: Földrajzudomány a Szovjetunióban. — 9: Hanglemek. — 9.30: Kamarazene. — 11.15: Szórakoztató hanglemek. — 16.40: Színes szótár. — 18: Zeniskola. — 18.20: Táncművészet. — 19.20: Csárdások. — 19.30: Könyvismertetés. — 20: A rádió udományos fűtő negyedóraja. — 20.20: Operatrézetek. — 22.10: „Szín küldi színek”. — 22.55: A rádiózenekar játszik.

ÜGYELTES GYOGYSZERTÁRAK:

CSÜTÖRTÖK: 1 számú állami gyógyszerár (Avram Iancu tér), 5. számú (Saguna ut), 9. számú (Mikolaka).

Szentmárton község határában, a társult dolgozóparasztok földjein dübörögnek a gépalomás traktorai

(Folyt. az 1-ső oldalról)

Odaérkeztünk az egyik traktorhoz, amely éppen a barázdába fordul, megkérdezzük a traktoristától, hogy megy a szántás.

— Megy — mondja Trida Pavel, — hisz versenyben vagyunk November 7. tiszteletére a Mácsán dolgozó csoporttal. Főleg a szántás minőségére fordítunk nagy súlyt, mert a szántás jó minősége jobb termést eredményez. Minden igyekezetünkkel azon dolgozunk, hogy jó munkát végezzünk a társult dolgozóparasztok földjein is. A szántás után nyomban a vetéshez kezdünk, éspedig olyképen, hogy a traktor után a Szovjetunióból kapott hanttörőt (polidisc) csatoljuk, amely összetöri a rögöket a vetőgép előtt. Utána kapcsoljuk a vetőgépet is, majd következik a borona, így egy traktor elvégzi mind a három fontos munkát egyszerre.

A szentmártoni községi ideiglenes bizottság nagy súlyt helyezett a gépalomás traktoristáinak kiszállására. Gondoskodott megfelelő lakásokról és ágytűről, de nagyobb gondot kell fordítson a traktoristák élelmezésére, hogy kellő mennyiségű élelmet kapjanak, míg a községben dolgoznak.

— Nevet a lelken, mikor látom, hogy milyen jó munkát

végznek a gépközpont traktorai — mondja Secu Dumitru, aki szintén a földtársulásba lépett be.

— Én a rossz ekémmel és egyetlen lovammal nem igen tudtam volna megdolgozni földmet, mégha kölcsönkértem volna egy lovat, akkor sem. Redes Gheorghe és Hulbar Vasile párttagok elmondták nekem és több más dolgozóparasztnak a községben, a Szovjetunió előrehaladott mezőgazdaságát és rámutattak a Román Munkáspárt útmutatásaira és arra, hogy csakis úgy tudunk megszabadulni a szegénységtől, ha kis földjeinket egyesítjük és eltörljük a mesgyéket. Ekkor határoztam el, hogy én is belépek a társulásba.

Secu Dumitru megértette Pártunk útmutatását és elsőként lépett be a társulásba. Secu Dumitru tudja mit jelent a szegénység. Tizenégy évig dolgozott a kizsákmányolónál mint cseléd és béréből egy barázdát földet sem tudott venni, míg az 1945-ös demokratikus földosztás be nem következett, amikor több mint 4 hektár földet kapott.

A szentmártoni szegény- és középparasztok, akik földjükkel összetársultak tisztában vannak azzal, hogy továbbhaladva Pártunk vezetésével megszabadulnak a szegénységtől.

Ez a dolgozóparasztok felismerték Pártunk helyes útmutatását és szilárd elhatározással haladnak a szocializmus felé vezető úton, amely biztosítja számukra a jobb és emelkedettebb életszínvonalat.

Goda István

A szentannai járásban Felsősimánd és Zimánd községek vezetnek az őszi vetés munkálataiban

Arad megyében az őszi szántási munkálatok fokozódó lendülettel haladnak. Így a szentannai járás dolgozóparasztja is minden erővel arra törekszik, hogy őszi vetési köteletségének időben eleget tegyen.

A szentannai járásban már az elmúlt héten Pártunk felvilágosító kampányt kezdeményezett, amelybe bekapcsolták a községek tanítóit, az ideiglenes bizottságok tagjait, valamint a tömegszervezetek aktivistáit. A községekben felvilágosító csoportokat szerveztek és a csoportok tagjai házról-házra járva végezték ezt a munkát.

A járás területén a kukoricatörést teljes egészében befejezték és ezzel egyidőben a szárvágást is. A szárhordás munkálatait csak az esti és a hajnali órákban végzik, hogy egész napon át a szántási-vetési munkálatokat tudják teljesíteni.

Az őszi szántás munkálatait közel 30 százalékban elvégezték,

azonban az ideiglenes bizottságoknak kötelességük, hogy ezt a munkát még fokozzák. Az árpa vetésének 50 százalékát végezték el és ez a munka holnapra befejeződik.

Az őszi búza vetése megkezdődött az egész járás területén és már a múlt hét folyamán több mint 500 hektárt vetettek be. Az őszi vetési kampányban Felsősimánd és Zimánd községek vezetnek.

Ugy a járások, mint a községek ideiglenes bizottságainak elsőrendű kötelességük kell legyen az őszi vetés fokozására vonatkozó tevékenység. Kötelességük a járásban található összes igavonóállatot felhasználni, hogy ezáltal nagyobb lendületet adjanak az őszi vetés munkájának. Minden erejükkel arra kell törekedniük, hogy az őszi vetési tervet sikeresen befejezzék. Ugyanakkor szorosabb kapcsolatot kell teremteniük a pártszervezetekkel és Pártunk útmutatása szerint fokozott éberséggel kell levezessék ezt a nagyjelentőségű munkát.

Pártélet

A verifikálás munkája hatalmas tanulság

Soha még elmélet olyan hatást nem gyakorolt a munka embereire, soha nem vett magát a gyárak és mezők dolgozó embere úgy a könyvek, mint napjainkban, amikor a marxi-lenini elmélet tanításait issza, falja szomjas és éhes szemekkel. Ez természetesen is, mert soha semmilyen tan a marxi-lenini tanok előtt, nem vált valósággá, hiszen napjainkban szinte látjuk méként alakul át a munkásosztály elmélete gyakorlattá, amint azt nagy tanítóinktól tanuljuk.

A tanulás ma már szinte szenvedélyévé vált a jobb jövőért harcoló munkásembernek. Könyvek, brosurák sokmillió példányszámban forognak közkézen és egy-egy kifogyott brosuráért valósággal megostromolják a könyvesboltokat.

Mindennapi életünk kalauza, a Szovjetunió Kommunista (b) Pártja történetének tanulmányozását Pártunk Központi Vezetősége új alapokra fektette. A Párt történetének tanulmányozását és elmélyítését azoknak az elvtársaknak a számára tette csak kötelezővé, akik munkájukban, osekívésükben fel tudják használni a Bolsevik Párt harci tapasztalatait.

Ha a verifikáló albizottságok munkáját figyeljük, meggyőződhetünk arról, hogy a munkásosztály élcsapata a legteljesebb szervezet, amely valaha létezett és hogy a Párt tagjai úgy, ahogyan azt tanultuk, a munkásosztály legkiválóbb, legemelkedettebb elemeiből tevődnek össze. Ennek bizonyítéka, hogy ha a verifikálási eljárás során egy-egy kivétel mutatkozik, mennyire összefognak az elvtársak, hogy az elmaradt elvtársukat magukhoz emeljék.

Munkásosztály tagjaiból álló verifikáló albizottság előtt egy gáji fiatal elvtárs áll. Munkás származású, maga is munkás. Mint mondja, kész a munkásosztályért bármikor az életét is áldozni, kijelenti azonban, hogy gyakorlati pártmunkát nem végzett, mert abban családi körülményei gátolják. Nem olvas, kulturmunkából nem veszi ki a részét. Ahogyan saját magáról beszél, nem marad más lényéből, mint fiatalosága és — mint hangoztatja — áldozatkészsége, hogy életét is feláldozná a Pártért.

Az alapszervezet, amelynek tagjai közös munkahelyen dolgoznak, a verifikálás alatt álló elvtársokhoz kérdéseket intéznek. Válaszából kiderül, hogy az egyházi reakció befolyása alatt áll. Valóságos mintaképe a félrevezetett, megtévesztett munkásnak, akinek a miszticizmus eszközeivel térítenek el saját érdekétől. Eleven vádirat ez a fiatal munkás; a múlt reakciós rendszer még ittmaradt képviselői ellen.

Az alapszervezet tagjai tömegesen jelentkeznek hozzászólásra. Csaknem mindegyik hozzászóló az önbizalmat hangján állapítja meg, hogy több figyelmet kellett volna erre a

fiatal elvtársra szánni. Egymásután hangoztatják, hogy tudatansága nemcsak az ő hibája, hanem mindnyájuké, akik nem igyekeztek őt, a lelket romboló lelkiismeretlen környezetből kiragadni. A hozzászólók véleménye szerint csak úgy válhatik jó elvtársná, ha kiemelve környezetéből káderiskolába viszik, de addig is az egész alapszervezet vállalja, hogy tanítja, támogatja munkájában.

A verifikáló albizottság munkája tehát mindenképpen hatalmas tanulsággal szolgál. Megtanít benhűnket arra, hogyan kell ítélezzünk egy megtévesztett, félvilágosulatlan párttag kérdésében, de ugyanakkor megtanít arra is, mit kell tennünk, hogy minél kevesebb ilyen félrevezetett elvtárs legyen a munkásosztály élcsapatában. A gáji elvtárs pedig a hozzászólásokból megtanulhatta, hogy a saját és az egész munkásosztály ellenségét fel kell ismerni, akármilyen „báránbőrbe” bújják is az, mert ha hisz az ellenségnek, árulója válik saját magának, de egész osztályának is. Felismerni az ellenséget pedig csak úgy tudja, ha követi a tanulmányozó dolgozók hatalmas táborát és a marxi-lenini tanokból megtanul legalább annyit, hogy a jövőben az osztályellenség rá ne szedhesse.

Egy 40 év körüli elvtársnő áll ezután az alapszervezet tagsága elé. A férje a fasiszta terror áldozata, ő pedig gyermekkorától a varrásból tartja fenn magát. Szakmai munkája mellett a Népvédelemben, majd az UFDR-ben működött. Szabadidejében a Párttörténetet tanulmányozza, brosurákat olvas: egész magatartásán látszik a Párt iránti öntudatos szeretet.

A hozzászólásokból kitűnik, hogy az elvtársnő elmunkás volt abban az üzembén, ahol a felszólalókkal együtt dolgozott. Az egyik felszólaló elvtársnő kijelentése szerint, akárhogyan is akarták, képtelenek voltak utólrni munkateljesítményében.

Az elvtársnő hibát követett el, a mikor elhallgatta elért eredményeit, Amint elkövetett hibáinkat be kell vallanunk, hogy elvtársaink okuljanak belőle, ugyanúgy sikereinkről is be kell számolnunk, mert azok követendő példaképpn kell álljanak a dolgozók előtt. Ne „szerénykedjünk” tehát, amikor munkánkról beszélünk, mert mi a sikerreken keresztül nem csak saját magunkat, hanem az egész dolgozó népet akarjuk felemelni. A módszert pedig, amellyel a jó eredményt elértük, elvtársaink elé kell tárunk, hogy tapasztalataikat felhasználva együttes munkával mielőbb elérjük kitűzött célunkat, a szocializmust.

Az I.P.E.I.L. dolgozói a „Scânteia Ház”-ért

Október 18-án rögtönzött gyűlésen az IPEIL dolgozói egyhangú lelkesedéssel határozták el hozzájárulásukat a „Scânteia Ház” építésének alapjához.

Miután Heigl János elvtárs ismertette az akció fontosságát, a bizottság tagjai megkezdték az elő-

jegyzési ívek kitöltését, amely igen szép összeggel zárult, ebből is kitűnik az öntudatos munkásság áldozatkészsége, mert részt kívánt venni abban a munkában, amely a szocializmust építi országunkban.

STADLER MÁRIA, levelező

„SOVROMFILM”
„CORSO” — „POPULAR” — „URANIA”
mozgóknak a Román—Szovjet Barátság Hetének keretében október 26—november 1 között
SZOVJET FILMEKET MUTAT BE.

	„CORSO” Előadások 4, 6 és 8-kor	„POPULAR” Előad. 3, 5 és 7.	„URANIA” Előadások 3, 5 és 7-kor
Okt. 27 Csütörtök	Találkozás az Elbánál	Eskü	A legyőzhetetlenek
Okt. 28 Péntek	Eskü	Marite	Ifju gárda I. rész.
Okt. 29 Szombat	Marite	Ifju gárda I. rész.	Ifju gárda II. rész.
Okt. 30. Vasárnap	Szibériai ballada	Ifju gárda II. rész.	Marite
Okt. 31. Hétfő	Alexandru Matrosov	Szibériai ballada	A 217-es deportált
Nov. 1. Kedd	Kövirág	Alexandru Matrosov	Szibériai ballada

Ujítások a TEBA-gyár lakatosműhelyében

A Teba-gyár lakatosműhely dolgozói is megértették a szocialista versenyek céljait és előnyeit. Bizonyíték erre, hogy a műhely minden öntudatos dolgozója azonnal igyekszik, hogy minél több újítást vezessenek be és a munkát minél gyorsabban és jobban végezzék el. Több gépalkatrészt, amit eddig külföldről kellett behoztatni, most a lakatosműhely állítja elő. Például a cernázó gépekhez való gyűrűknek előállítását, amit sikerült Ducean elvtársunk újításával a műhelyben elkészíteni.

Ugyancsak most fejezték be a nagy kazán javítását is. A munkások látták, hogy milyen hiányosan működik a kazán és ez milyen nagyon hátráltatja a munka menetét, önkéntesen ajánlottak erre a munkára. Ebben a munkában kitűntek: Kiss László, Wolf János, Bodó István és Ducean Nicolae elvtársak.

KÖNNYU JANOS lakatos,
Teba-gyári levelező

A Zs. D. B. kulturdélutánja

A ZsDB aradi szervezete kultúrrendezvényeinek sorozatában Gellmann Géza elvtárs tartott politikai előadást azokról az eredményekről, melyeket a Román Népköztársaság a hatalmas Szovjetunió tényleges segítségével valósított meg. Az előadás a Nagy Szocialista Forradalom közelgő évfordulójának tiszteletére rendezett ünnepi műsor keretében folyt le. Utána művészi műsor következett, melyben Cantacuzino N. két orosz dalt énekelt, majd Nidermayer elvtárs Csajkovszkij, Glínka, Rubinstein és Rimszkij-Korszakov szerzeményeit játszotta.

A ZsDB kultúrelőadása lelkes hangulatban folyt le.

A ZsDB levelező-kollektívája

Közlemény

A Milícia Vezérfelügyelőség 297.666—1949 rend. lété értelmében, a 98—124 köbcentiméteres motoros kerékpárok tulajdonosai, akik július 16-ig forgalmi listára felvették és nem rendelkeznek hajtási engedéllyel, a felülvizsgálat egész ideje alatt jelentkeznék a bizottságnál. Ezek ugyanolyan elbírálással lesznek felülvizsgálva, mint I. fokozati motorkerékpárosok, a felülvizsgálat jóváhagyása után elsőfokú hajtási engedélyt kaphatnak. A felülvizsgálati kérvényhez csatolni kell a forgalmi engedélyt, amely igazolja, hogy a fentjelölt időben a forgalmi listára fel lett véve.

Keresünk
ORVOST
Ajánlatokat
„APROZAR”-hoz
A fad kérünk.

Minden héten megnézem az „Uj Idők” mozi műsorát

és minden alkalommal ismét megállapítom, hogy milyen tanulságosak.

Bemutatja a Szovjetunió iparának és mezőgazdaságának hatalmas fejlettségét és ezeket képeken látva igen sokat tanulhatunk és emellett szórakoztatók is. Felszólítom aszszonytársaimat, hogy minél többször látogassák az „Uj Idők” mozi, mert műsorából igen sokat tanulhatnak és munkájukban felhasználhatnak.

Kardos Erzsébet
UFDR levelező

Apróhirdetés

BÉRBE vennék egy rövid zongorát. Ajánlatokat „Szinházi karnagy” jellegre a kiadóba kérek. 5008

TAKARÉKTÜZHELYET keresek megvételre. Címeket a kiadóba kérek. 5009

BOMBÁZOTT házat keresek megvételre. Címeket a kiadóba kérek.

VENNÉK telket a volt Patria telepén. Címeket a kiadóba kérek.

ELVESZETT Petrosan Gheorghe élelmiszerjegye. Érvénytelen.

FŐZŐ mindenest 2 tagú családhoz felvesszek. David koszorú üzlet, Metianu ucca. 5013

KÉT FOTEL divánnyal, barna prémés kifogástalan télikabát, városi bunda kisebb alakra eladó. Gojdu 7. 5014

BÖRGARNITURA, luszter, meidingeri kályha fa- és szénfűtésre eladó. Székely, Stroiescu 16.

KISEBB magánház olcsón eladó a viadukt mellett. Cím a kiadóban.

HOSSZU zongora, bécsi Baumbach gyártmány 15.000 lejért eladó. Cuza Voda ucca 20. 5006

ZEISS IKON fényképezőgép Tessar 1:2,8-as lencsével, automata beállítású, Leica filmhez prima állapotban bőrtáskával eladó. Cím a kiadóban. 5017

HALOSZABA színes, sodronnyal, matracal, különböző bútorok olcsón eladók. Goldis ucca 10.

MINDENEST azonnalra felvesszek. Cím a kiadóban. 5019

VARRÓGÉPET jó áron bérbeveszek garancia mellett. Címeket a kiadóba. 5020

UI DIÓFURNEROS kombinált szoba eladó. Címeket a kiadóba.

KIFOGÁSTALAN állapotban lévő pehelyaplaet megvételre kérek. Címeket a kiadóba. 5022

VESZEK Pernyáiban, vagy máshol szoba-konyhás házat. Címeket a kiadóba. 5023

KISMÉRETŰ szobabajtót tokkal együtt veszek. Miron Costin 10.

RÖVID, fekete Döör zongora eladó. Fabrici ucca 17 szám.

— Az aradi 5-ös számú állami átképző iskola (Scoala de Recalificare) Ghica Voda ucca 4-6 közli, hogy a beiratkozások az új tanfolyamra október 26-án megkezdődtek és november 3-ig tartanak. A beiratkozás és a tanfolyam díjtalan. Jelentkezhet mind a 16 éven felüli nő és férfi a következő szakosztályokra: géplakatos, vasasztorgályos, autogén- és villanyhegesztő, asztalos, modellasztalos, faesztorgályos. Igazgatóság.

SPORT

Fölényesen győzött az UTA a temesvári CFR ellen

UTA—CFR Temesvár 4:0 (3:0)

A stadionban 3000 néző előtt játszották le a mérkőzést, amelyen a textilgyári csapat megérdemelten győzött, sőt ha nagyobb erőbedobással küzd az aradi csapat, az arány nagyobb is lehetett volna. Így állt fel a két csapat:

UTA: Katranics — Vass, Farmati — Szuhaneck, Páll (Boariu), Reinhardt — Boitos, Mercea, Huzum (Car pine), Pecsovsky, Kovács (Huzum). CFR Temesvár: Boros (Pavlovici) — Barna, Rodeanu — Cojoreanu, Covacic, Ranita — Bucurescu, Vörös, Belcic, Avasilichoaie, Badeantu.

A vendégcsapat kezdi a játékot, de a 14. percben Huzum ugrik ki, labdája Boitos elé kerül, akinek éles, váratlan lövése a felső lécről paftan a hálóba (1:0).

A 22. percben Mercea egyéni játék után még a kapust is kicselezve helyezi a labdát rendeltetési helyére (2:0). A 30. percben Barnát a játék-

vezető feleselésért kiállítja. A 36. percben Boitos fut el, miközben a temesváriak lejt reklamálnak, lövését a kapus kiüti, de áttemelt labdája ez után már akadálytalanul jut a hálóba (3:0). Helycsere után a játék kiegyenlítettébe.

A 14. percben Pecsovsky jól teszi ki Carpinet, akinek éles, lapos lövése a jobb alsó sarokba kerül (4:0).

Ezt követően a CFR is sokat támad, de az aradi védelem megállítja helyét és így az eredmény nem változik, bár az UTA-nak is van még számos kedvező gólhelyzete. Szögletarány 5:4 (3:1) az UTA javára.

Az aradi csapat jól játszott, főként az első félidőben és különösen Katranics, Farmati, Szuhaneck, Reinhardt voltak jók, míg a vasutasoknál Rodeanu, Cojoreanu és Avasilichoaie tűntek ki. Medve aránylag kielégítően vezette a mérkőzést.

A szovjet nép példát mutat

Újfajta faesztorga-marógépet gyártanak a Szovjetunióban

A „Gépipari Tudományos Intézet” kísérleti üzemében olyan újfajta faesztorga-marógépet sikerült előállítani, amely az eddigieknél sokkal gyorsabban munkálja meg a különböző idomdarabokat. Az új gépet „DKF” jelzővel látták el.

Abban különbözik minden eddig

ismert hasonló géptől, hogy lassan forgó fát le- és felszerelhető kések segítségével bármilyen formára kidolgoz.

Egyetlen vezérművel nagyobb tárgyakat lehet készíteni rajta, kettős vezérművel pedig a lehető legapróbb tárgyakat is elő lehet vele állítani.

Új módszer a vasúti kocsik tetőszerkezetének építésében

A kalini vágyarban közel 500 feltaláló és észszerűítő munkás dolgozik. Az észszerűsítési és újítási javaslatok alkalmazásával a gyár több, mint 2,6 millió rubelt takarított meg.

A tetőszerkezetépítő osztály egyik mestere olyan új munkamódszert vezetett be, amellyel évi 200.000 rubel értékű nyersvasat lehet megtakarítani.

A Szovjetunió fővárosának ifjumunkássága méltó módon készül a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 32-ik évfordulójának megünneplésére

Moszkva valamennyi gyárából és üzeméből egymásután érkeznek a hírek a sztáhanovista ifjumunkások vállalt kötelezettségeinek teljesítéséről. Moszkvában és környékén eddig minden évben több, mint 200 ezer ifjumunkás teljesítette a terv részes részét, 150 ezren pedig már az öt éves terv előírásait is tulszárnyalták.

Utkin Vladimir, a „Kalibr” gyár esztorgályosa és Fomina, a „Kaganovics” üzem szlahánovistája nagymennyiségű anyagmegtakarításra és egyéni tekarékosági nyilvántartás vezetésére vállalkoztak. Példájukat 1400 munkás követte, s ezáltal sikerült 200.000 rubelt megtakarítaniok.

A moszkvai vasúti fékgár minden sztáhanovistája befejezte már az öt éves tervet. Mitajev Vladimir marógépmunkás a hetedik, Majszoj Iván lakatos pedig már a nyolcadik évi normáján dolgozik.

A Szovjetunió fővárosának ifjumunkáinak tevékeny részt vesznek a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 32-ik évfordulója tiszteletére

rendezett szocialista munkaversenyekben. Sztáhanovista módszerekkel harcolnak a munka termelékenységének emeléséért. Most, a nagy évforduló előestéjén, már majdnem valamennyi moszkvai komzomolista elvégezte az öt éves terv keretében rájuk kiosztott munkát, sőt sokmillió rubel értékű árut (több száz esztorgapadot, villanymotort, gépkocsit, sok tízezer méter szövöttárut, ruhát, cipőt, stb.) termeltek a terven felül.

A szocialista munkaversenyek slénjáról között vannak a Sztálin gépkocsigyár ifjumunkásai is. Ebben a gyárban, amely Moszkva legnagyobb ilyen szerű üzeme, 6000 munkás teljesítette évenként vállalt kötelezettségét és az öt éves terv ezévi részlegét. A „Sarló és kalapács” fémárgyárban a kohó köbméterenkint egy tonna fém termel a terven felül.

A moszkvai keményítőgyártó kombinát ifju észszerűsítői és újítói, az idén több, mint 30 műszaki újítást vezettek be, amelyek révén ötmillió rubel megtakarítást értek el.

Kosárlabdában

A CFR legyőzte a CSU Arad csapatát

A „November 7” kupa kosárlabda mérkőzése során a harmadik forduló érdekes küzdelmeket hozott: a FEMTE a CFR II-t, a radnai Dinamo az UTA-t, a CFR I pedig a CSU Arad csapatát győzte le. Ezutóbbi a forduló legérdekesebb mérkőzése, amelynek végső kimenetele az utolsó percig bizonytalan volt. Beszámolóink:

FEMTE—CFR II 26:21 (12:11) — Egyenlő erők küzdelme után nyert a FEMTE. A pontokat Sonnenschein 10, Pollák 9, Teuerholz 4, Betea 2 és Treteacovscky 1, illetve Kurecska 7, Heim 4, Catana 4, Schmidt 2, Gheorghievici 2, Makra 2 szerezték.

DINAMO RADNA—UTA 25:16 (13:14). A radnaiak a második félidőben fellükerekedtek és győztek. Pontszerzők: Midovschi 10 és Angelescu 6, illetve Azari 8, Ficsitz 6 és Engi 2.

CFR I—CSU ARAD 42:38 (23:13). Rendkívül szoros küzdelem után nyert a CFR. A pontokat Bogdanovits 18, Scheicht 11, Kugel 5, Vass 4, Kirch 2, Kóvágy 2, illetve Mogyorós 23, Dobosi 13, Vasiliu 2 és Plesa 1 szerezték.

A sorrend a három forduló után:

AMTE V. Lob.	2 2 —	83:38 4
CSU Arad	3 2 —	104:70 4
CFR I	2 2 —	75:54 4
UTA	2 1 —	37:37 2
Dinamo Radna	3 1 —	66:87 2
FEMTE	3 1 —	52:90 2
CFR II	3 —	48:89 —

Kedden a fiuliceum sporttelepén

a fiuliceum és a magyar vegyes liceum atlétái között verseny volt, amely jó időben, kedvező körülmények között folyt le. A versenyen néhány élvonalbeli atléta is résztvett és így több jó eredmény született. A magyar vegyes liceum 56:41 arányban győzött. Az eredmények: 100 m.: Szilbereisz 12.1 mp., magas: Perweiler 153 cm., távol: Vadász 543 cm., súly: Baranyi 1362 cm. Diszkosz: Baranyi 3940 cm., gránát dobás: Baranyi 5310 cm., 400 m.: Perweiler 59.8 mp.

VERECZKY JÁNOS
levelező.

Sakk

November hónap második felében Bukarestben nagyszabású nemzetközi sakkverseny lesz, amelyen több magyar, bolgár, lengyel és csehszlovák sakkozó is résztvesz, valamint a RNK elgárdájából az idei országos bajnok Erdélyi, Szabó, Troianescu, Halic, Flondor. A román versenyzők november 1-től Bukarestben folytatnak közös edzéseket, hogy felkészülten álljanak ki az első beltöldei nemzetközi sakkversenyre.

— INDAGRARA—AMTE VÖRÖS LOBOGO 8:0 (2:0). A két csapat kupabajnoki mérkőzését a szeszgyáriak megérdemelten nyerték, mert jobban gólratöröbber / játszottak ellenfelükkel. Batrin 25 méteres bombaszabadrugása, majd Havran két gólya biztosította az Indagrara győzelmét. Szögő bíró, aki a mérkőzést jól vezette, Prinzet, Szurdit és Mosuletet állították ki.

— VÁLTOZÁSOK A TSB ÖSSZE-TÉTELÉBEN. A Testnevelési és Sport bizottságok összetételében változások álltak be: Mohan Remus helyett Dreicin Maxim lett a megyei csoport sajtó- és agitációs felelőse, míg Szegő Miklós helyett ugyancsak a csoportban Barbu Stefan lett a tehnikai felelős.

Tartós békeért népi demokráciáért!

1949. október 21., 23. (50. számából.)

Öt esztendővel ezelőtt, 1944. október 20-án a Szovjet Hadsereg — Jugoszlávia Felszabadító Néphadseregének csapataival együtt — felszabadította a fasiszta iga alól Jugoszlávia fővárosát, Belgrádot.

Jugoszláviának és fővárosának felszabadítása a Szovjet Hadsereg Nagy Honvédő Háborúban aratott nagyszerű győzelmeinek és diadalmas nyugati előnyomulásának eredménye.

Ez azonban nem csupán közvetett segítség volt népeinknek és Felszabadító Néphadseregünknek. A Keleti fronton 1944-ben vívott harcokat a Szovjet Hadsereg általános támadása és az jellemezte, hogy az ellenség frontját a Balti-tengertől a Fekete tengerig áttörte. Az ellenségre 1944-ben mért tíz győzelmes sztálini csapás az egész fronton szétverte, dezorganizálta és visszavonulásra kényszerítette a hitleri fasiszta hadsereget.

A hetedik sztálini csapás, amelyet a második és harmadik Ukrán Hadseregcsoport Jasi-Kisenev körzetében mért a hileristákra (1944. augusztus 20.—21.), szétverte és teljesen megsemmisítette azt a nagy fasiszta hadseregcsoportot, amelynek az volt a feladata, hogy ne engedje a Szovjet Hadsereget betörni a Balkánra. E csapás eredményeként tette le a fegyvert Románia és Bulgária hadseregei pedig a fasiszta ellen fordították fegyvereiket. Ezzel eldőlt a balkáni német erők sorsa. A Szovjet Hadsereg utat nyitott magának a további támadásra Magyarország és Ausztria felé, s nemsokára elérkezett Jugoszlávia határaihoz, készen arra, hogy elkezdje Jugoszlávia gyors és teljes felszabadítását.

A jugoszláviai népi felszabadító mozgalom ebben az időszakban súlyos válságban volt. A német ejtőernyősök által Drvar-ban (Bosznia) szétvert jugoszláv főparancsnokság elhagyta Jugoszlávia területét és Olaszországban, az angol-amerikaiak védelme alá menekült. A partizán csapatokat magukra hagyták. Az ellenség attól félt, hogy a Szovjet Hadsereg bekeríti és megsemmisíti, elkezdte visszavonulását Görögországból, Macedóniából és Csernogoriából, szétverte és a hegyvidékre vetette vissza Szerbia és Macedonia partizán csapatait, amelyek amúgy sem jelentettek nagy erőt. Ezek a partizáncsoportok, amelyek a katonák és parancsnokok egyéni kezdeményezéséből Bosznia és Csernogora felől a Szovjet Hadsereg elé siettek, a Drina, Lima, Ibra és a nyugati Morava folyókon át Szerbiába történt átkelésnél igen nagy veszteségeket szenvedtek emberben és fegyverzetben (egyes csapatok 50—70 százalékot is).

A helyzet súlyosságát, amelyben közvetlenül Belgrád felszabadítása előtt a jugoszláv népi felszabadító mozgalom volt, még csak fokozta az, hogy az angol-amerikaiak — a görögországihoz hasonlóan — rablótámadást terveztek országunk ellen és a jugoszláv népek népi felszabadító mozgalmának felszámolására törekedtek. Az angol-amerikai imperialisták már befejezték az előkészületeket Jugoszlávia megszállására. Egyes partizáncsoportok, mint például a 7. jugoszláv népi felszabadító hadtest, amely Szlovéniában és a szlovén tengerparton operált, közvetlen utasításokat kapott a főparancsnokságtól, hogy ne gördítsenek akadályokat az angol-amerikaiak elé, hanem fogadják őket barátián és segítsenek nekik.

A Tito-klikk már a háború éveiben is áruló politikát folytatott Jugoszlá-

A Szovjet Hadsereg felszabadító küldetése Jugoszláviában

Irtá: PERO POPIVODA, a jugoszláv hadsereg vezérőrnagya

viában. Ma már világos számunkra, hogy a népi felszabadító mozgalom válsága kizárólag azért következett be, mert Tito és Rankovics fasiszta bandája, — amely Olaszországban, később pedig Vis szigetén titkos tárgyalásokat folytatott az angol-amerikaiakkal s e célból maga az árulók feje, Tito találkozott Winston Churchilllel, — árulók módjára viselkedett és cselekedett.

A Szovjet Hadsereg népi és felszabadító mozgalomunk e nagyon nehéz időszakában érte el a jugoszláv határt, s miután a szovjet kormány engedélyt kért népeinktől, hogy a felszabadító szovjet katonák jugoszláv területre léphessenek, — a 2. és 3. Ukrán Hadseregcsoportok csapatai át keltek a Dráván és a Tiszán, felszabadították Szerbiát és a Vajdaságot, 1944. október 20-án pedig Jugoszlávia fővárosát, Belgrádot is.

A Belgrádot vívott harcokban résztvevő a Jugoszláv Felszabadító Néphadsereg 1. és 12. hadtestének egységei. A hős jugoszláv partizán harcosok hátrán küzdöttek s hozzájárultak szeretett városunk felszabadításához. A legnagyobb dicséret számunkra Sztálin elvtárs parancsa volt, amelyben a szovjet csapatok mellett teljes elismerésben részesítette a Belgrádot vívott harcokban résztvevő prolektár- és rohamhadosztályainkat. E történelmi napokról és a Szovjet Hadseregnek a felszabadításunkban vitt szerepéről szólván, felelhetetlen elvtársunk, Arsoz Jovánó vics „A belgrádi hadműveletek” című brosurájában, 1940-ban ezt írta: „A nagy orosz nép évszázadok óta reményünk és biztositékunk volt. Ez történt ezuttal is. Az ő erejébe és a végző győzelembe vetett hit döntő tényező volt sokéves nehéz harcunkban... A Szovjet Hadsereg határt, örömetlen segítséget nyújtott nekünk, Hazánk területén. — Szerbiában, a belgrádi utcákon, Szremben — a szovjet katonák testvér-véré ömlött. A közös harcokból és a kicított vérből született a két szláv ország megingathatatlan testvérisége és egysége. Ez az egyetlen helyes külpolitikai tájékozódás, amely megfelel népeink évszázados törekvéseinek, kulturális és történelmi fejlődésének. Ez az egyetlen biztositék arra, hogy népeink megmeneküljenek a nemzeti katasztrófától, amiből nem kevés volt nehéz történelmünk során.”

Belgrád felszabadítása a Szovjet Hadsereg és a mi Felszabadító Néphadseregünk nagy politikai, erkölcsi és katonai győzelmet jelentette. Ez a győzelem elsősorban nagy és döntő jelentőségű volt a jugoszláv népeknek a fasiszta iga s a kapitalista rabság alól történt további felszabadítása és az új jugoszláv hadsereg megalakítása szempontjából.

Jugoszlávia és fővárosa közvetlenül a Szovjet Hadsereg győzelmének eredményeként szabadult fel, s ez a tény biztositotta népeinket arról, hogy szabadon kifejezhetik akarataikat, megvalósíthatják évszázados törekvéseiket, megszabadulhatnak a kapitalista elnyomástól és országukban új népi rendszert létesíthetnek. A felszabadított Belgrád a jugoszláv népek közeli és végleges győzelmének jelképe volt.

A Szovjetunió és a Szovjet Hadsereg önfeláldozó és felmérhetetlen testvéri segítségének eredményeként valósult meg a jugoszláv népek törekvései. Belgrád újból Jugoszlávia politikai, kultú-

rális és adminisztrációs központja lett. Nem csupán a német hódítókra mérték ezzel halálos csapást, akik sok éven át garázdálkodtak Belgrádban, de a jugoszláv reakcióra és a jugoszláv quislingekre is, azokra is, akik az országban voltak, azokra is, akik külföldön éltek.

Belgrád elfoglalásával és azzal, hogy benyomult Magyarországra és Ausztriába, a Szovjet Hadsereg elvágta a hitleri hadosztályok visszavonulásának útját a Balkán-félszigetről. Az úgymondott Balkáni Front szétesett, s ennek az ellenséges frontnak a főttörését, a Szaloniki—Belgrád—Budapest vasútvonalat, a Szovjet Hadsereg elfoglalta. A jugoszláv hadsereg több mint 150.000 német fasiszta katonát ejtett foglyul és hatalmas mennyiségű hadianyagot zsákmányolt.

Belgrád felszabadítása különösen jelentős volt Felszabadító Néphadseregünkre nézve. A Szovjet Hadsereg sokoldalú segítséget nyújtott nekünk abban, hogy a partizán csapatokat korszerű, reguláris hadsereggé, olyanra szervezhessük át, amely képes frontális harcokat vívni az ellenséggel. Hadseregünk olyan korszerű fegyvereket — tüzérséget, páncélosokat és repülőgépeket — kapott, aminek eddig nem voltak birtokunkban. Parancsnoki kádereink testvéri segítséget kaptak a kérésünkre küldött szovjet katonai szakemberektől. Ezek nálunk maradtak és együtt harcoltak velünk Jugoszlávia teljes felszabadításáig.

1943-tól kezdve a Szovjet Hadsereg szállított hadianyagot Felszabadító Néphadseregünknek. Ejjel, bármilyen időben, Jugoszlávia minden vidékére, — Szlovéniába, Boszniába, Szerbiába, Csernogorába — röpültek a szovjet pilóták, vitték a fegyvert és hadianyagot, hozták a sebesülteket. Amikor a Szovjet Hadsereg elérte határainkat, Sztálin elvtárs személyes utasítására, különleges gyorsan mozgó tüzérségi és repülőalakulatokat jelöltek ki a 2. és 3. Ukrán Hadseregcsoportok állományaiból, s ezek nem egészen 15 nap alatt felszabadították Belgrádot és Jugoszlávia területének több mint a felét. Hogy ezek a szovjet csapatok mily nagy erőfeszítéseket tettek, az abból látható, hogy a Zsdánov tábornok parancsnoksága alatt harcoló 4. gépesített hadtest hat nap alatt, nehéz hegyi terepen, úttalan utakon ösztársáiban megvette a Vidinától (Bulgária) Belgrádig vezető utat s naponta átlagosan 50 kilométert hagyott maga mögött. Ez a hadtest a menethől egyenesen harcban szállott Belgrád felszabadításáért és döntő szerepet vitt. A belgrádi hadművelet közben szerezett egész hadizsákmányt, ezen kívül magyenyiségű könnyű és nehéz fegyvert, valamint több ezer vontatót adott át hadseregünknek a Szovjet Hadsereg. A Dunán több, mint tíz gyaloghadosztályra való fegyvert és hadianyagot szállítottak. Rendelkezésünkre bocsátották Vitruv tábornok repülőosztályát. Ennek a repülőhadosztálynak az egész felszerelését, több száz repülőgéppel együtt nálunk hagyták, s ma is a

jugoszláv hadsereg használatában van. Amikor a németeknek 1945 januárjában sikerült a szérmi frontot áttörniök, sikerült megverniök és szétszórniök az első jugoszláv hadsereget és újból veszélyeztetniök Belgrádot — Tolbuchin marsall — a balatonkörnyéki német támadás ellenére is — nagy erőt küldött, amelyek megállították, szétverték és visszaverték a Belgrád felé támadó ellenséget.

Ez csupán néhány példája és ténye a Szovjet Hadsereg ama nagy és döntő segítségének, amely Jugoszlávia felszabadításánál nyújtott. Ez a segítség olyan volt, amilyennek lennie kellett ahhoz, hogy felszabadítsa Jugoszláviát a fasiszta rabságból és a kapitalista iga alól, ahhoz, hogy annak népei elindulhassanak a szocializmus boldogságát jelentő útján.

Nincs szükség arra, hogy ezt a történelmi igazságot bárki előtt, legkevésbé pedig Jugoszlávia népei előtt bizonyítgassuk, akik élő szemtanúi voltak ezeknek az emlékeztető napoknak és eseményeknek. De védeni kell — s elsősorban Jugoszláviában kell megvédeni — ezt az igazságot, a Tito és Rankovics klikkjéből való bestiáktól és árulóktól, akik a Szovjetunió és a Felszabadító Szovjet Hadsereg iránti állati dühükben elferdíteni, meghamisítani és elkeneni igyekeznek a történelmi tényeket.

Tito fasiszta bandája sem veszi a Szovjet Hadsereg Jugoszlávia felszabadításában tanúsított érdemeit s úgy tünteti fel a dolgot, mintha a Szovjetunió szerepének elismerése csökkentené a jugoszláv népek népi felszabadító harcának jelentőségét. A jugoszlávok nagyon jól tudják: ki szabadította meg országunkat és az összes többi országot a hitlerizmustól, ki ismerte el először hőies harcunkat és ki nyújtott nekünk segítséget ebben a harcban. Jugoszlávia népi nem hálaatlanok: a Tito-klikknek sohasem fog sikerülni, hogy becsapja őket. Szovjet katonák ezrei estek el a mi földünkön — a mi felszabadításunkért. A Tito-klikk meggyalázza ez neknek az elesett harcosoknak a sírjait és megsérti népeinket, akik szeretik a Szovjetuniót, a Bolsevik Pártot és Sztálin elvtársat és örökké hálásak lesznek nekik.

A mai Belgrád, amelyet öt esztendővel ezelőtt a Szovjet Hadsereg szabadított fel, ismét szörnyű terror áldozata lett, ami a Tito-Rankovics-féle fasiszta klikk rendezetere tőmből. A belgrádi Glavnjocs börtön, a banyócai tábor, a zemuni katonai börtön és a többiek, teli vannak kommunistákkal, akikkel Rankovics janicsárjai példátlan szörnyűségeket művelnek. Ezekben a börtönökben, többek között ott ülnek az 1941. évi népi felszabadító háború résztvevői: a népfelkelés vezetői, azok a harcosok, akik a dicső vörös katonákkal együtt vettek részt a Belgrád felszabadításáért vívott harcokban: Szretin Zsujovics, Andria Hebrang,

(Folyt. a 6-ik oldalon)

MICHAIL SOLOCHOV regénye:

ÚJ BARÁZDÁT SZÁNT AZ EKE

(Folytatás) 56

— Ördögös asszonyszemély vagy! Nincs időm... — Aztán tréfásan fűzte hozzá: — Mihelyt keszen leszünk a vetéssel, megostromolhatod a hajdani tengerészt, de csak ha engedélyt kapsz Makártól. Ez tény!

Az asszony nevetve kiáltotta utána:

— Makár csak ássa el magát a világorradalom mögé, maga meg a vetés mögé! Köszönöm szépen! Ilyen embereket én nem tudok használni. Én főrré szerettem akarok. A ti véretek megaludt a sok munkától. A szívnek ez nem elég!

Dávidov mosolyogva lépett be a kolhozvezetőségbe. Egy darabig arra gondolt: ezt bele kell vinni a munkába, különben tönkremegy. Ma, munkanapon így kiöltözködik és ki akar kezdeni az emberrel... Majd másfelé csapongtak a gondolatok: Hogy az ördög vigye el! Már felnőtt, tudja, mit csinál! Nem vagyok én jótékonyági hölgy, aki esett leányokkal foglalkozik. Végül is munkát ajánlottam neki. Nem fogadta el, hát akkor csak sétáljon! Mikor Nágulnovval találkozott, megkérdezte tőle:

— Te elváltál?

— Kérem, semmi kihallgatás! — mormogta Makár és figyelmesen nézte hosszú ujjait.

— Csak azt hittem...

— Én is csak azt hittem!

— Na, az ördög vigyen! Meg sem szabad téled kérdezni?

— Az első csoportnak már ki kellett volna menni a mezőre, de még mindig itt pöszmötöl!

— A helyes útra kellett volna vezetned Luskát! Különben tönkremegy.

— Mi vagyok én? Lelkiatya? Hagyj békén! Én az első csoportról beszélek. Holnap ki kell hajtaniok...

— Holnap kimennek. Te nagyon egyszerűen képezed el a dolgot. Elváltál és kész. Miért nem nevelted az asszonyt kommunista szemlémben? Meg van az embernek a baja veled! Ez tény!

— Holnap kimegyek az első csoporttal. Te olyan vagy, mint a bogáncs! Nevelni! Nevelni! Hogy az ördögbe neveltem volna, ha magam sem vagyok nevelve? Elváltam tőle, mit akarsz még egyebet? Te aztán tudod az embert fárasztani. Szemjon! Elég bajom van ezzel a Bannikkal. Magammal is bajlódok, te meg a volt feleséggemmel hozakodol elő!

Dávidov épp válaszolni akart, mikor autókürt harsant az udvaron. Pocsolyákon át, dőcögve gurult az udvarba a járási végrehajtóbizottság kis Fordja. Számochin, a járási ellenőrzőbizottság elnöke lépett ki belőle.

— Ez az én ügyemben jön... — Nágulnov elkomorodott és dühös pillantást vetett Dávidovra. — Vigyázz, nehogy feltáld nekem a Luskával való történetet, különben alaposan bemártasz! Te nem ismered ezt a Számochint. „Miért váltál el? Mi miatt? Milyen esetből kifolyólag? Ez nem bírja elviselni, ha egy kommunista elválnak! Pópa ez, nem elnök! Ki nem állhatom! O, ez az átkozott Bannik! Legalább ütöttem volna agyon!

Számochin vitorlavászon irattáskával a hóna alatt lépett be a szobába és féltréfásan, köszönes nélkül, odaszólt Nágulnovnak:

— Na, Nágulnov, micsoda ostoba dolgot csináltál! Ide kellett matrad utaznom ebben a veszett időben! Ki ez az elvtárs? Bizonyára Dávidov? Na, jónapot! — Kezet nyújtott Nágulnovnak, Dávidovnak és leült az asztalhoz.

— Dávidov elvtárs, légy szíves és hagyd bennünket egy félóra egyedül. Beszélnem kell ezzel a főszamárral! — És Nágulnovra mutatott.

— Csak rajta! — Dávidov felállt és csodálkozva hallgatta, amint Nágulnov mindent maga talált ki. Pedig éppen az előbb kérte őt, hogy ne említse meg a választ.

— Ugy van! Megraktam egy disznót, egy ellenforradalmárt... és ez még nem minden,

— Mi van még?

— Ma elkergettem a házból a feleségemet!

— Micsoda-a-a? — A nagyhomlokú, száraz Számochin megijedt és rettentően prüszkölt, miközben hallgatagon babralt az irattáskája papírjai között.

XXVII. FEJEZET

Jákov Lukics álmában, késő éjszaka, lépteket, zajt hallott a kisajtónál, de nem tudott felébredni. Végre, mikor kiszakította magát az álomból, világosan hallotta, amint a kerítés deszkája megreccsen egy nehéz test súlya alatt és egy érces hang szólal meg. Az ajtóhoz sietett, szemét a kémlelőlyukra helyezte: a kékesfekete szürkületben is látta, hogy egy iromba alak mászik át a kerítésen és hallotta, amint nekézkésen a földre dobban. Fehér kucsmájáról megicmerte Polovcevet. Jákov Lukics felvette a kabátját, levette botosát, a kemencéről és kiment. Polovcev már bevezette lovát a kapun és újból elreteszelte. Jákov Lukics kivette kezéből a kantárt. A ló szügyig vizes volt, nehezen lélegzett és támolygott. Polovcev, anélkül, hogy válaszolt volna a köszöntésre, rekedten suttogta:

— Itt van... ez a... Ljatyevszkij?

— Alszik... Sok baj van veled... Sokat iszik!

— Vigye el az ördög! Disznó. A lovat, ügylatszük, tönkrelovagoltam... — Polovcev hangját nem lehetett megismerni. Csendesebb volt és Jákov Lukicsnak olybá tűnt, mintha megtört, nagyon aggodalmas és fáradt lenné...

A szobában Polovcev lehúzta a csizmáját, a nyeregpából kékszinóros kozáknadrágot vett elő, átöltözött és az övig vizes nadrágot a kemence fölé akasztotta száradni.

Jákov Lukics a kemence sarkánál állott és onnan nézte parancsnoka kényelmes mozdulatait. A kapitány leült a kemencepadra, karjával átölelte a térdét, melengette a nedves talpát és rövid félálomba merült. Rendkívül fáradt volt, de erőszakkal kinyitotta a szemét és megkérdezte Lukicstól:

— Már régen iszik?

— Elejétől kezdve. És sokat! Szégyellem magam az emberek előtt. Mindennap vodkát kell hoznom. Még gyanút foghatnak...

— Ez a disznó! — szűrte a szót mély megvetéssel a foga közül Polovcev. Aztán újból elszunnyadt: nagy, szürke feje ide-oda ingadozott. Így telt el néhány perc. Akkor megrázkódott, lábát a padlóra rakta és kinyitotta a szemét.

— Három nap óta nem aludtam. A folyók ki vannak áradva. A ti folyótokat át kellett úsztatnom!

— Feküdj le Alekszandr Aniszimovics!

— Mindjárt. Adj dohányt! Az enyém átnevesedett...

Két mohó szippantás után Polovcev újból feléledt. Almos szeméről eltűnt a fátyolosság, hangja szilárdabb lett.

— Nos, mi az ujság itt?

Jákov Lukics röviden elbeszélte.

— És milyen eredménnyel jártak önök, Alekszandr Aniszimovics? Mikor kezdjük?

— A napokban, vagy... soha! Holnap éjszaka átlövogunk veled Vojszkovójába. Ott kell elkezdni. Most egy agitációs csoport van ott. Neked is el kell jönnöd. A vojszkovói kozákok ismernek, sokat adnak a szavadra. — Polovcev egy darabig hallgatott, nagy kezével hosszan és kedveskedve simogatta a térdére ugrott fekete kandur és maga elé suttogott. Olyan lágyág és melegség volt a hangjában, amilyent el se lehetett volna várnai tőle. — Szép kandur! Szép cica!... Hollófekete cica! Szeretem a macskákat, Jákov Lukics! A lovak, meg a macskák a legtisztább állatok... Volt oda haza egy szibériai kandurum, hatalmas, szép állat... Mindig velem aludt. Micsoda szín volt! — Polovcev elgondolkozva húnnya be a szemét, mosolygott és mozgatta az ujjait — ...füstszürke, fekete petytyekkel. Csodálatos kandur volt! Szereted te a macskákat, Jákov Lukics? De a kutyákat nem szeretem, ki nem állhatom őket! Mikor még kicsi voltam, vagy nyolcéves, volt egy kiskutyánk, mindig velem játszottam... Valószínűleg fájdalmat okoztam neki, mert úgy megharapta az ujjamat, hogy kicsordult a vérem. Dühös lettem, fogtam egy karót, hogy megbüntetem. Szaladt előlem, én utána és vertem. Egyenesen gyönyörtüségem telt benne. Elbűjt a csürben, én utána. Aztán a lépcső alá. De ott is megtaláltam és egyre vertem. Végül csupa víz volt és nem nyöszörgött, hanem rekedten sirt... Akkor felvettem a karomra. — Polovcev zavartan, büntudattal mosolygott. — Tehát felvettem a karomra és magam is úgy elkezdtem zokogni, hogy majd megszakadt a szívem... Görcsöt kaptam... Anyám odaszaladt hozzám, én pedig a kocsiszin padlóján feküdtem a kutyával, lábammal vertem a padlót. Ettől az időtől kezdve nem állhatom a kutyát. De a macskát nagyon szeretem! Meg a gyerekeket... Különösen addig, amíg kicsinyek. Egyenesen beteges vonás ez nálam. Nem bírom elviselni a gyerekkönyveket, minden felfordul bennem... És te, öreg, szereted a macskákat, mi?

Jákov Lukics tagadólágg rázta a fejét. Rendkívül csodálkozott, hogy emberi érzései ilyen szokatlan szavai vannak a felebbvalójának, ennek az öreg tisztnek, aki pedig

már a világháború alatt feltűnt rendkívüli kegyetlenségével. Polovcev egy darabig hallgatott, arca száraz és komor lett. A régi hangján kérdezte:

— Mikor volt itt utoljára a posta?

— Az árvíz minden utat elöntött. Már tán tíz nap is eltelhetett az utolsó posta óta.

— Nem hallottak a faluban semmit Sztálin cikkéről?

— Milyen cikkéről?

— Irt az ujságban egy cikket a kolhozokról.

— Nem, erről mi semmit se tudunk. Ez az ujság bizonyára nem érkezett meg. Mi állt benne, Alekszandr Aniszimovics?

— Ez nem nagyon fog téged érdekelni. Na, most eredj aludni. Három óra múlva itasd meg a lovat. És holnap éjszakára két kolhozónak kell itt lenni. Amint besötétedik, mennünk kell Volkovszkójába. Ha a folyó mentén lovalunk, nincs is messze!

Másnap reggel Polovcev sokáig beszélt a részeges Ljatyevszkijel. A beszélgetés után Ljatyevszkij halványan és dühösen jött be a konyhába.

(Folytatjuk)

A Szovjet Hadsereg felszabadító küldetése Jugoszláviában

(Folyt. az 5-ik oldalról)

Branko Petricsevics, Vlado Dapcevic, Szavo Sztanojevics, Moma Dzsurić és sokan mások. Ezekben a börtönökben gyilkolták meg a népi felszabadító háború hőseit, a jugoszláv partizánok kedvencét — Arszo Jovanovic vezéréredest. Öt év mult el Belgrád felszabadítása óta, — s a városban ismét rendőri terror dühög, az embereket az uccán tartóztatják le. Rankovic ügynökei éjjel törnek be a házakba, terrorizálják és fosztogatják a lakosságot. Elég a Szovjetunió érdemeiről és segítségéről beszélni, vagy egy csokor virágot helyezni az elesett szovjet katona sírjára, máris letartóztatnak, megvernek és börtönbe vetnek.

Az aljas árulók és szökevény kizsákmányolták Jugoszláviát a szocialista táborból, megsemmisítették népi felszabadító harcunk vívmányait, átadták országunkat a rabló angol-amerikaiaknak. Jugoszlávia régi elcsúszásainak, akik évtizedeken át állatiasan elnyomták és kizsákmányolták az országot, akik a háború egész folyamán kést döftek a hátunkba, akik 1944-ben, anélkül, hogy szükség lett volna rá, megismételt táltakozásunk ellenére is barbár módon bombázták és lerombolták az amúgy is sokat szenvedett Belgrádot.

A fasizta vadállatok azonban tévedtek, ha azt hiszik, hogy sokáig folytathatják áruló politikájukat és a jugoszláv népek felett: terrort. Az imperialisták és jugoszláviai ügynökségük terveit lepleződtek. A bűnös tettenérték bűn színhelyén.

A jugoszláv hazafiak ellenállása az árulókkal szemben elkerülhetetlenül fegyveres harcba nő át, s el fogja söpörni az imperialisták máris felborított terveit.

Művelődés

A SZTÁLINGRÁDI CSATA

Grandiozus szovjet filmalkotás vetítésével megkezdődött Aradon is a szovjet film ünnep

A szovjet filmművészet fennállásának harmincadik évfordulója alkalmával rendezett szovjet film-ünnep kezdetét vette Aradon is. Tegnaptól kezdve az aradi mozgósínházak — miként az ország többi városaiban — szovjet filmeket forgatnak és a dolgozó társadalom ismételtlen meggyőződhetik arról, hogy a szovjet filmipar milyen hatalmas utat tett meg három évized alatt és melyek azok a nagyszerű megvalósítások, amelyekkel világviszonylatban élvonalra került. Népköztársaságunk — és így Arad — dolgozó tömegei megszerették a szovjet filmeket, mert azok a szocialista realizmus alapján a való életet tükrözik, a nép érdekeit képviselik, a néphez szólnak, haladást hirdetnek, tanítanak a legmagasabb művészi eszközökkel. Mi sem igazolja jobban a szovjet filmek nagy közkedveltségét dolgozóink körében, mint az, hogy rendkívüli érdeklődés nyilvánul meg a most vetítésre kerülő filmek iránt.

A szovjet film ünnepi napjainak megnyitójára méltóbb képet talán nem is találhattak volna, mint a „Sztálingrádi csata”, amelynek első részét meghívott közönség előtt vetítették a Corso-moziban. Ez a hatalmas filmalkotás a szovjet filmipar csúcsteljesítménye, amely denyülgöző realitással eleveníti fel a világtörténelem leghatalmasabb csatáját. Művészi megrendezésben, tökéletes történelmi hűséggel perreg le szemünk előtt a grandiózus történelmi esemény, amelyhez hasonlítható még nem jegyzett fel a történelem. A Nagy Honvédő Háborúban is példaképpen áll ez a leírhatatlan, hatalmas hősi küzdelem, a hazaszeretet, hősiesség, harciakészség, elszántság nagy épeza, amely fordulópontot hozott nemcsak a hadműveletek további folyására, hanem az emberiség történetére is. Itt dönt el a háború sorsa. Felelevenednek szemünk előtt a Nagy Honvédő Háború legveszteresebb napjai, amikor Hitler hordái városokat, falvakat felgyújtva, ártatlan lakosságot pusztítva közelednek Sztálingrád felé. Sztálingrád kulcshelyzet és ezért minden erejüket latbavetik a fasiszta csapatok. Sztálin felismeri a helyzet jelentőségét és hatalmas ellenállásra szervezi, buzdítja a Szovjet Hadsereget. Súlyosnak látszik a helyzet, de Sztálingrád védői egyetlen percre sem veszítik el hitüket, harci elszántságukat. A történelemben példa nélkül álló hősiességgel, elszántsággal tartják védelmi vonalaikat. Egy-egy harcoló egységnél csak néhány katona marad meg, de nem adják fel a küzdelmet. Sztálin tudja, hogy időt kell nyernie, amíg további szovjet erők érkeznek a város védelmezőinek segítségére. Zseniális stratégiai tervet dolgoz ki, amelynek segítségével sikerül kifárasztania, legyengítenie az ellenséget, míg végül megindulhat az offenzíva.

A film ragyogó megrendezéssel,

megkapó realitással vetíti elénk ezeket a történelmi napokat, amelyeket lángoló aranybetűkkel írtak be az emberiség történetébe. Eredeti felvételeket látunk a hősies harcokból, amelyeknek nagysága, páratlan mérete grandiózusan bontakozik ki. A gigantikus német felvonulás és támadás, a szovjet csapatok halálmegvető felsorakozása a védelemre, majd az óriási méretű ütközet, szárazon és levegőben, uccákon, majd házakban... mind felejthetetlen részei ennek a hatalmas filmalkotásnak. Láthatjuk, hogy miképpen érvényesült Sztálin zseniális hadvezetése, amely az ellenséges haderő szétzúzásához

vezetett. De láthattuk azt is, hogy ezt a zseniális tervet a szovjet katonai hősiessége, mélységes hazaszeretete milyen elszántsággal, vasakarattal hajtotta végre.

A filmnek nincsen egyetlen kockája sem, amely ne tartalmazna hűséges valóságot. A rendező nem alkalmaz semmiféle túlzást, vagy „szépitést” a hatás kedvéért. Igaz, hogy a sztálingrádi csatánál mind-egyikre nincs is szükség. Ennél is a lenyülgöző realitás kapja meg a nézőt. A rendező mindent nagyvonalú művészi eszközökkel old meg. Ragyogó teljesítmény például az eredeti felvételek bekopirozása. Elsőrangúak Sztálin, valamint a többi

Önkéntes munkával kultúrotthont építettek az erdőhegyi dolgozók

Megalakult a kulturcsoport, amely November 7-re készülődik. — A „Fierarul” kulturcsoportjának sikeres vendéjátéka

A falvak dolgozó népe, — amelyet a múltban elzártak minden kulturális lehetőség elől, — mind élénkebb, valóságos szomjúsággal érdeklődik a kultúrtevékenységek iránt. Példa erre: Erdőhegy, ahol a dolgozók a helyzet felismerésével, nagy lelkesedéssel

három hónap alatt kultúrotthont építettek

maguknak önkéntes munkával. Az odaadó munkában, Igyért Zoltán, Békési János és Molnár Pál utársak tüntek ki, azzal, hogy minden szabad idejüket erre a célra áldozták fel, minden igyekezetük az volt, hogy Erdőhegyi dolgozói részére a szép kultúrotthon mielőbb elkészüljön.

De mellettük a községnek csaknem minden dolgozója, szinte egy emberként, öregektől a kis gyermekekig, mindenki kivétel nélkül a munkából. Nagyszerűen dolgozott az ifjúság. Csak példának említiük, hogy Békési Magduska 10 éves kislány 200 órát dolgozott.

Erdőhegyen mindenki átérzte: mit jelent majd a kultúrotthon, mindenki felismerte azt, hogy az új hajlékban sokkal szélesebb körtek között, sokkal nagyobb lendülettel folyhat a munka a falusi dolgozók kultúrshinonalának felmelkedése érdekében.

A kulturcsoport is lelkesedéssel megalakult és ugyancsak lelkesedéssel fogtak a munkához. Első tevékenységük: készülődés November 7. tiszteletére, a kultúrműsor rendezése.

Élénkítette az erdőhegyi kultúrelételet a „Fierarul” aradi gyár kulturcsoportjának látogatása. Az aradi együttes vasárnap rendezett jólsikerült műsoros előadást, amelynek során Simion Cornél megnyitó beszédet mondott, majd Varga János elszavalta Petőfi Sándor „Egy gondolat bánt engemet” című költemé-

nyét. Nagy hatást váltott ki a román népi tánc, amely után Simion Cornél szovjet dalt énekelt. Jólsikerült magyar tánc után Tomcsa Sándor „Jubileum” című színművét játszotta a színjátszó-csoport, majd befejezésül Molnár Pál elvtárs közönséget mondott a kulturcsoportnak, hogy ilyen gazdag és tanulságos előadásban részesítették őket. Beszédében rámutatott a színmű tanulságaira, amely a közönséget a kulakot rajzolja meg teljes hűséggel. Szavaiban végül rámutatott arra, hogy a városi dolgozók teljes odaadással végzik feladatukat és felvilágosítást, kultúrát visznek a falvak dolgozói közé.

Varga János
levelező

Kórus-vezetőket képző tanfolyam kezdődik Aradon

Népköztársaságunkban a kórusok nagy fejlődésen mentek keresztül és sok énekkar egészen magas színvonalra ért el. Ez a nagyfokú fejlődés azonban nem minden énekarnál tapasztalható, sőt sok esetben egészen gyenge színvonalú is találkoztunk. Ennek oka az, hogy az énekari vezetők professzionális és ideológiai felkészültsége igen hiányos. A hibák kiküszöbölése érdekében az Országos Szakszervezeti Tanács

elhatározta, hogy énekari-vezető esti tanfolyamot indít Constanța, Bacau, Iasi, Ploesti, Széren, Temesvár és Arad városokban.

Az erre vonatkozó rendelkezést már leküldték az aradi Megyei Szaktanács kulturosztyálához és ebben a részletes utasításban közölték, hogy a tanfolyam vezetését két helyi, megfelelő képzettséggel rendelkező karnagy, a helyi zenekonzervatórium két tanára, a Megyei Szaktanács egyik felelőse vezeti.

A karvezető tanfolyamon részt vesznek az összes munkás-énekkarok karnagyal, a műkedvelő kórus

vezetők és azok a kórustagok, akik már valamilyen zeneismerettel rendelkeznek és képesek arra, hogy a kórusvezetést elsajátítsák. A szakmai oktatáson kívül ideológiai és politikai előadásokat is rendeznek a tanfolyamon, amelynek hallgatóit az általános kérdéseken kívül főképpen a kulturális és így elsősorban a szovjetkultúra jelentőségével ismertetik meg. Az ideológiai előadásokat a Román Munkárpárt és a Megyei Szaktanács küldöttei tartják. A tanfolyam elvégzése után a résztvevők vizsgát tesznek.

A Megyei Szaktanács kulturosztyála az összes kultúrfelelősökkel feldolgozza a kérdést annak érdekében, hogy ez a tanfolyam a lehető legjobb eredményezze. Aradon mintegy huszan vesznek részt a kórusvezető tanfolyamon, amelynek részletes megbeszélésére ma este 8 órakor tartanak ülést a Megyei Szaktanács kulturosztyálán.

Mozart „Jupiter” szimfonia, Chopin e-moll zongoraverseny, Dargomysszki „Kozáktánc”

— a Városi Filharmonia szombati hangversenyének műsorán

A Városi Filharmonia vezetősége a szombati hangversenyre igen értékes és szép műsort állított össze. Hosszú idő után először hallhatjuk Aradon Mozart egyik legszebb alkotását, a Jupiter szimfóniát. Kiemelkedő része a hangversenynek Chopin e-moll zongorahangversenye, amelyet

Radu Mihail kiváló bukaresti zongoraművész játszik.

Legutóbb ezt a gyönyörű zreműt Kardos Marika játszotta Aradon és így a szombati hangverseny értékes összehasonlításra ad alkalmat. A műsorban ez kívül Dargomysszki zseniális orosz zeneszerző „Kozáktánc” című frappáns szerzeménye és Castaldi román zeneszerző műve szerepel. A zenekart Branzeu Nicolae karnagy vezényli.

A hangversenyt magyarázó előadással vasárnap délelőtt megismétlik a diákság részére.

A tanfolyam a November 7. ünnepek utáni napokban kezdődik.

Visinszkij javaslata a görög hazafiak életének megmentésére

NEWYORK. A J. Visinszkij szovjet főmegbízott az ENSz közgyűlésén a politikai bizottság ülésén kijelentette:

— A szovjet küldöttségnek tudomására jutott, hogy az athéni katonai törvényszék további halálos ítéleteket hoz a görög hazafiak ellen, akik hősiességgel küzdöttek a hitlerista megszállók ellen hazájuk szabadságáért és függetlenségéért. A börtönökből kikerült értesítések embertelen kínzásokról számolnak be, amelyeket a görög hazafiakkal szemben alkalmaznak. Ilyen a „falanga”, amely abban áll,

hogy a megkínzott összekötözött kezeit szintén guzsbakötött lábai közé szorítják. A hazafiakat tüzzel, hajuk kitépésével kinnözzák, örületbe és öngyilkosságba kergetik őket.

Hangsúlyozta Visinszkij, hogy a szovjet dolgozók millióit felháborítja a monarcho-fasiszták újabb gaszág-sorozata. A világ becsületes emberei felháborodással emelik fel szavukat és tiltakoznak a görög hazafiakkal szemben alkalmazott állami kegyetlenségű monarcho-fasiszta kormány büntétei ellen. A halálraítéltek családtagjai a szov-

jet kormányhoz fordultak, hogy mentse meg az ártatlan emberek életét. A szovjet kormány megbízásából a szovjet küldöttség felhívja a közgyűlést, emelje fel szavát az ártatlan elítéltek: Evangelia Saradzis, Demetrios Muratidis, Artemios Joanidis, Sotioros Barbunaktis, Georgios Ilompulos, Jakov Phamelis, Antonios Strelakos és Ekaterina Talagani-Zevgos megmentése érdekében. A szovjet küldöttség javasolja, hogy az ENSz politikai bizottsága szólítsa fel a görög kormányt: függesse fel a fentemlítették ellen hozott halálos ítélet végrehajtását és semmisítse meg az ítéletet.

Fokozzuk a munkalendületet, hogy idő előtt teljesítsük az Állami Tervet!

(Vezércikk folytatása.)

gyedének kezdetén alkalmazták. Most, amikor a Terv befejezéséhez közeledünk, feltétlenül szükséges, hogy meg szervezzük a Tervnek emberre való felosztásának lehetőségét, ott, ahol ez még nem történt meg, hogy ezáltal áttekinthetőbbé tegyük a feladatokat és segítséget nyújtsunk a munkáselvtársaknak a Tervből háruló kötelezettségek teljesítésében. Üzemi párt-szervezeteink feladata, figyelemmel kíséreni és szorgalmazni a Terv negyedik évnegyedének felosztását és lépésről-lépésre, munkafolyamatról-munkafolyamatra ellenőrizni a megvalósításokat.

Most, a munkásosztály lelkes szocialista versenyekkel, megvalósított kötelezettségvállalásokkal készíti elő November 7. ünnepét, festvéri szertelét és együttérzését nyilvánítja a hősi szovjet nép iránt, amely 32 évvel ezelőtt győzedelmes szocialista forradalmán keresztül megdöntötte hatalmas országában a főkés-birtokos rendszert uralmát és megerőltette a világ első szocialista államát. Országunk dolgozó népe tudja, hogy méltóbban nem ünnepelheti ezt a világvisszonylatban őriási jelentőségű évfordulót, mint éppen azzal, hogy harcok akaratával munkával, amely Állami Tervünk megvalósítására és teljesítésére irányul, nyilvánítja azonos akaratát a nagy szovjet néppel.

A Demokratikus Német Köztársaság külügyminisztériumának nyilatkozata az összes kormányoknak a diplomáciai viszony felvételét javasolja

A német nép képviselője, a Demokratikus Német Köztársaság kormányának külügyminisztere, nyilatkozatot küldött szét az összes kormányokhoz. A német nép hivatalos diplomáciai formában tudatja az összes államokkal, hogy kész végrehajtani azt a határozatot, amelyet a fasisztaellenes harc idején a szövetséges hatalmak hoztak: valóra akarja váltani a yaltai és potsdami egyezményt, ki akarja irtani a német népből a militarizmust, részese akar lenni a békeszerető népek nagy családjának. Ezt tekinti feladatának a demokratikus német kor-

mány. Ebből a célból óhajtja felvenni a diplomáciai kapcsolatot minden állammal.

A felszólítás nyílt színvallásra kényszeríti minden kormányt. Maga a német nép nyújt kezességet arra, hogy a világot nem fenyegeti többé támadás Németország részéről. Ez a nyilatkozat önéleplezésre szorítja azokat az imperialista kormányokat, amelyek nem akarják a német militarizmus és fasiszta felszámolását, hanem külön nyugatnémetországi báballamukban újja akarják éleszteni és a maguk világhuralmi tervei szolgálatába állítani.

A nyilatkozat a hála melleg szavaival emlékeztik meg a szovjet népről és a szovjet kormányról, amely máris elismerte az újjászülető német népet demokratikus államalakítását. A német nép is a Szovjetunió vezetése alatt akar harcolni a béke, demokrácia és szocializmus zászlaja alatt.

Ezt jelenti a berlini külügyminisztérium nyilatkozata: így állja útját most már a német nép is az angolszász háborús uszítók cselzőveséneik, amelyek meg fognak történi az öntudatra ébredt népek erején.

Demokratikus, békés és egységes Németországot akar a berlini kormány

BERLIN. (Agerpres). Max Kellsohn, a Demokratikus Német Köztársaság külügyminisztériumának sajtófőnöke, fölolvasta a német és külföldi sajtó képviselői előtt a külügyminisztérium nyilatkozatát.

„A Demokratikus Német Köztársaság ideiglenes kormánya nevében, a külügyminisztérium a következő nyilatkozatot intézte az összes kormányokhoz:

1949 október 7-én megalakult Berlinben a Demokratikus Német Köztársaság. Ugyanazon a napon az ideiglenes népi kamara bejelentette, hogy a Demokratikus Német Köztársaságnak a német nép III. kongresszusa által 1949 május 30-án jóváhagyott alkotmánya életbelépett.

1949 október 11-én Wilhelm Piecket, a Demokratikus Német Köztársaság elnökévé választották. Miután Otto Grotewohlt 1949 október 7-én a Demokratikus Német Köztársaság ideiglenes kormánya miniszterelnökévé nevezték ki, 1949 október 12-én bemutatva az ideiglenes népi kamarában kormányát és felolvasta a kormánynyilatkozatot. Ugyanazon a napon az ideiglenes népi kamara jóváhagyta a kormányalakítást és a kormánynyilatkozatot.

Ez a kormánynyilatkozat kifejti a Demokratikus Német Köztársaság ideiglenes kormánya politikájának alapjait. A kormányt az az óhaj batja át, hogy minden töle telhető megtegyen Németország egységének demokratikus és békés alapokon való helyreállítására. A kormány igyekszik minél gyorsabban

megkötni a békeszerződést a szövetséges hatalmak és Németország között.

A Demokratikus Német Köztársaság ideiglenes kormánya teljeséggel elismeri a szövetségesek által közösen megkötött, Németországra vonatkozó egyezményeket, elsősorban a yaltai és potsdami egyezményt. A kormány szilárdan elhatározta magát, hogy a béke és a népek közti barátság érdekében teljesíti az egyezmények által Németországra rótt összes kötelezettségeket.

A vezérelv az összes feladatokban, amelyeket a Demokratikus Német Köztársaság kormánya maga elé szab, a hódító szándékú német imperializmus feléledésének megakadályozása, valamint a német nép békés és baráti kapcsolatainak megteremtése minden más néppel, elsősorban a szovjet néppel, amelynek kormánya elismerte, védelmezte és képviselte a német nép nemzeti érdekeit.

A Szovjetunió elismerte a De-

demokratikus Német Köztársaságot is. Ennek az elismerésnek súlya a nemzetközi kapcsolatokban döntő jelentőségű. Más népek is elismerték a Demokratikus Német Köztársaságot s ezekkel az államokkal diplomáciai viszony létesült.

A Demokratikus Német Köztársaság kormánya igyekszik valóra váltani a német népek tett ígéretét, hogy visszafoglalja helyét a szabad és békés népek között, hogy foglalkozni fog a béke megszilárdításának és az összes népek közti barátságának ügyével és ehhez hozzá is járul. Ezért a Demokratikus Német Köztársaság kormánya mindkét fél érdekében kívánatosnak és szükségesnek tartja, hogy diplomáciai, gazdasági és más természetű kapcsolat létesüljön közte és bármely állam között, amely kész ilyen viszonyt létesíteni a kölcsönös megbecsülés és egyenlőség alapján.

A nyilatkozatot a kormány nevében Georg Dortinger külügyminiszter írta alá.

BRÜSSZEL. (Agerpres). A Belga Nőszövetség békevédelmi bizottsága felhívással fordult Trygve Liehez, az ENSz főtitkárához, amelyben azoknak a belga nőknek nevében, akik a két világháború alatt gyermekeiket és férjeiket elvesztették, kéri az ENSz határozott intézkedését az atombomba betiltására és a meglevő készletek megsemmisítésére. A Belga Nőszövetség ugyanakkor tiltakozik a nyugati hatalmak által alapított támadó nyugatnémet „báballam” megalakítása ellen.

Külpolitikai Kezjegyrovat

LONDON. (Agerpres). A liverpooli kereskedelmi kamara egyhangulag határozatot fogadott el, amelyben kéri Atlee miniszterelnököt, hogy „hálaadóként hivjon össze értekezletet a kereskedelmi élet valamennyi képviselőjének bevonásával, hogy a Nagy-britániára nehezedő súlyos helyzet következtében előállott problémákat tanulmányozzák.” A határozat meg-

UJ IDŐK Mozi

Aszovjet film-ünnepség keretében bemutatja:

1. Szovjet sport 5. szám.
2. Rakéta bomba.
3. Tudomány és technika 4-84. szám.
4. Osz Gruziában.
5. Ioana sziget.
6. Mai Szovjetunió híradó 22. szám.
7. KINA FEJE.
8. Aktuális híradó.

Előadások ó. u. 3-tól 11-ig folytatódólagosan.
Figyelem! Egységes helysarak: 15 lei

— A városi ideiglenes bizottság kereskedelmi tagozata közli az intézményekkel, vállalatokkal és mind azokkal, akik alkalmazottaik között történő szétosztás céljából élelmiszerjegyeket vettek át, hogy a szakminisztérium rendelkezése értelmében 20 napon belül tartoznak elszámolni. Ha ezt elmulasztják, úgy a vétkeket 4—12 évi fogsággal büntetik. Ma, október 27-én a 200—400 sorszámú jegyzőkönyvvel rendelkezők, október 28-án pedig a 400—600 sorszámúak tartoznak jelentkezni, ha még eddig nem jelentkeztek. A jelentkezések reggel 7—14 óra és délután 5—7 óra között történnek.

állapítja, hogy Angliában a pénzügyi helyzet rendkívül súlyos és a miniszterelnök által bejelentett gazdasági intézkedések teljes mértékben elégtelenek.

ATHÉN. (Agerpres). Az athéni monarcho-fasiszta kormány által létesített teljhatalmu bizottság törvénytervezetet fogadott el, amelynek értelmében a megszállás idején a németekkel együttműködő árulók egész sorának büntetését lezárják.